

Проповед на празника на свети Мина

Братя и сестри,

Днес чествуваме прославен в Господа великомъченик, отличен воин на Небесния Цар, знаменит чудотворец и бърз помощник на изпадналите в беди, закрилник на онеправданите и застъпник за пострадалите – чествуваме свети Мина египтянина.

Знаем, че той е бил християнин от младини и е служил във войската, в един древен град във Фригия, сегашна Мала Азия, по времето на римските императори, издали укази за най-страшните гонения срещу християните – Диоклетиан и Максимиан.

Диоклетиан царувал в източната част на Римската империя и скръбни и страшни са били за християните дните на неговото управление. Много, много християни тогава обагрили с кръвта си гладиаторските арени, мнозина били изтезавани и погубвани заради Христовото име, а имало и такива, които са отстъпвали, уплашени от зверските мъчения. Диоклетиановото гонение дава най-много мъченици от всички дотогавашни гонения в езическата Римска империя.

Да, само заради отказа да хвърлят шепа тамян пред статуята на идола, християните са били готови да умрат и не са търсели изход в отстъпление.

Ето, в такива нелеки времена живее и блаженият Мина, който още когато разбрал, че започва гонение и ще го принуждават да принесе идошки жертви, оставил воинското си звание и се оттеглил в планината. Годици наред в планината свети Мина се подготвял с пост и молитва за мъченическия подвиг.

А когато започва голям езически празник, той оставил своето уединение и слязъл в града, в центъра на зрелищата. Там, пред всички той безстрашно изповядал Христа и бил разпознат като воин, служител в императорската войска.

Арестуван и измъчван с бой, огън и разкъсване на тялото с железни тризъбци, свети Мина не отстъпва от Небесния Цар, от нашия Господ Иисус Христос, и сред мъченията защитава вярата, наставен от Светия Дух. И всички са в почуда, че необразованият военен има такова красноречие, като човек, осенен от Божествения Дух.

Без да предаде Христа, понесъл нечувани мъки, свети Мина е посечен с меч въвн от града, а многострадалното му тяло е изгорено. Това се случва през 304 г. Останките от мощите на свети Мина са пренесени от вярващи, свидетели на мъченическата му кончина, в Александрия.

Следсмъртните чудеса на свети Мина са неизброими – възкресяване на убити, вразумяване на отстъпили от Божиите заповеди, прекратяване на войни и чужди нашествия, изцеления на хроми, недъгави, помощ при

намиране на изгубени вещи, закрила на цели градове са сред чудесата на свети Мина.

Покланяме му се като на Божи угодник, като пресветъл съсъд на Божията благодат, като мъченик за вярата, огласил Христовото име пред света, като наш горещ застъпник пред Божия престол.

Честити сме, че и тук, в този храм, пред очите ни е неговата честна икона, която вярващите почитат като чудотворна.

Господ да се смили над нас, грешните и окаяните люде, живеещи в лукаво антихристово време. Молим се на Майката Божия и целия сомн светии, сред които е свети Мина, да просят милост за нас и нашите чада. За да растат децата в мъдрост Божия, трябва ние да ги наставим в Христовата вяра. Затова се молим, свети Мина да се застъпва за нашето вразумление, да станем от номинални християни, принадлежащи само по име към Православието, да станем просветени възпитатели на нашите чада. И да се молим Господ да не ни предаде на извратен ум, каквито са нагласите и умонастроенията на днешния свят.

И казваме: „*Многострадални Мино, преминал от земното войнство в небесното, моли Господа за нас, грешните, и за нашите чада!*“

Честит и благословен празник!

Божие благословение да е с всички вас! Амин!

2024 г.